

tribunerne under Valgkampen i Sommer, men for at forberede de andre Partier paa, at vi vilde komme frem med det, saa det kunde blive fremmet til Valgene i Foraaret 1921. Det Udvalg, der blev nedsat, ønskede nogle Oplysninger af Ministeriet, som jeg haaber nu er indhentede og kan danne Grundlaget for videre Forhandlinger. Forslaget blev altsaa fremsat i Sommer med velbe raad Hu, for at det kunde komme i rette Tid, at man ikke skulde bebrejde os, at vi ikke i god Tid havde meldt os med det Forslag, vi ønskede fremmet.

Det glædede mig, at Ministeren sagde, at Opholdsbestemmelsen i den kommunale Valglov skulde revideres, men det forekommer mig rigtignok noget mærkværdigt, at det skulde vente, indtil Valglovskommissionen, som jeg endnu ikke har set noget til, har afgivet Betænkning. Hvornaar det sker, ved ingen. Saa vidt jeg husker, udtalte Ministeren for nylig paa denne Plads, at Kommissionen skulde have god Tid til Overvejelse, og det var ikke en Gang sikkert, at man kunde faa et Resultat til det første Valg, saa der er ikke megen Udsigt til, at nye Valglovsregler kommer til at gælde i denne Konges Tid. Det forekommer mig naturligt, om man handlede noget hurtigere i denne Sag, navnlig da den kommunale Valgret aldeles ikke har noget at gøre med den politiske. Det er vel ikke Ministerens Mening at indføre en Opholdsbestemmelse ogsaa for den politiske Valgret, og hvis det ikke er Tilfældet, skønner jeg ikke, at man fornuftigvis kan forlange, at Valglovskommissionen skulde afgive Betænkning, inden man overvejer Opholdsbestemmelsen for den kommunale Valgret.

Den højtærede Minister sagde, at Københavns Borgerrepræsentanter havde vedtaget Indførelsen af Hjælpekasseinstitutionen i København, og at Valgene dertil skulde foregaa efter Reglerne for Valgret til kommunale Valg og ikke med den mindre strenge Bestemmelse om Ophold, som gælder for Valg til Hjælpekasserne i Provinsen. Det er rigtigt nok, men Ministeren ved ogsaa, at Københavns Borgerrepræsentation ønskede dette, fordi det vilde blive et uoverkommeligt Arbejde at udarbejde to Valglistes. At udarbejde nye Valglistes paa et helt nyt Grundlag for en saa stor Befolkning som Københavns vilde betyde et ganske kolossalt Arbejde. Hvis den højtærede Minister vil gaa med til at stryge Opholdsbestemmelsen eller at kræve kortere Ophold i Kommunen ved kommunale Valg, saaledes at der fordres det samme som ved Hjælpekassevalg, er jeg ganske

overbevist om, at Københavns Borgerrepræsentation med afgjort Flertal og maaske med Enstemmighed — for det konservative Partis Repræsentanter i Borgerrepræsentationen plejer ved afgørende Lejligheder at følge Socialdemokraterne — vil slutte sig til et saadant Forslag. Jeg henstiller til Ministeren at gaa med til en Ophævelse af Opholdsbestemmelsen, i hvert Fald for Hovedstadens Vedkommende.

Maa jeg med det samme, naar Ministeren nu vil gaa med til en Revision af Opholdsbestemmelsen, spørge, i hvilken Retning Ministeren mener, denne Revision skal gaa, forhaabentlig ikke i Retning af længere Ophold. Selvfølgelig saa jeg helst, at det blev, som Forslagsstillerne foreslaar her.

Den ærede Ordfører for Venstre (Stengaard-Kirkegaard) var heller ikke synderlig blid mod Lovforslaget. Han sagde bl. a., at jeg vidste sikkert nok, hvorledes Venstres Stilling var, og i hvert Fald kunde jeg læse mig til det af Valget den 6. Juli i indværende Aar. Det forekommer mig ikke, at Valget den 6. Juli sagde noget som helst i saa Henseende. Sagde det noget om Valgretten, var det om den politiske Valgret. Den kommunale Valgret blev ikke drøftet i nogen nævneværdig Grad paa nogen Valgtribune, og derom har Vælgerne ikke i nogen Henseende udtalt sig. Jeg nærer ikke Tvivl om, at den danske Vælgerbefolkning, hvis den var blevet spurgt om sin Stilling til den kommunale Valgret, vilde have givet et Svar i den Retning, det foreliggende Lovforslag gaar. Det har altid været Skik her i Landet, at den kommunale Valgret indtraadte tidligere end den politiske, og da man er gaaet med til 25 Aars Valgret ved de politiske Valg, vil man ogsaa kunne indrømme, at man kunde gaa til 21 Aars Valgret ved de kommunale Valg. Der er ingen Tvivl om, at Ungdommen ved 21 Aars Alderen er mindst lige saa udviklet som de 25-aarige i 1868 eller 1867, da den kommunale Valglov blev givet, og man kan sikkert ogsaa sige, at Ungdommen nu i 21 Aars Alderen er lige saa udviklet som de 30-aarige i 1848. Valgdeltagelsen, navnlig af de yngre Aargange af Vælgerne, viser, at der er langt større Interesse for kommunale og politiske Forhold end i 1848 og 1867—68.

Den ærede Ordfører udtalte, at jeg maatte vide, hvordan Venstres Stilling var. Det er rigtigt, men Venstres Stilling har fra gammel Tid været: den almindelige Valgret fuldt ud, uden nogen som helst Indskrænkning, baade ved kommunale og politiske Valg. Afdøde Chresten Berg foreslog Gang paa Gang almindelig Valgret